

עפ"ת 43173/12/16 - אדוארד גדאייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ת 43173-12-16 גדאייב נ' מדינת ישראל
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת זהבה בוסתן כבוד השופטת מיכל ברק נבו
המערער
אדוארד גדאייב
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה עו"ד אורי רינצקי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בגמ"ר 14-06-6696 (בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה) בגרימת מוות ברשלנות של אמו ובנהיגת רכב בהיותו שיכור לאחר שסירב לבצע בדיקת נשיפה סמוך לאחר התאונה.

המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, לשנת מאסר על תנאי בתנאים הקבועים בגזר הדין, ל-10 שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה החל מיום התאונה ולשנת פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

כמו כן נידון המערער לקנס בסך 10,000 ₪ לתשלום ב-20 תשלומים.

הערעור מכון כלפי רכיב הפסילה ורכיב הקנס וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא קבע מתחם ענישה לגבי שני הרכיבים הנ"ל וכאשר החמיר עם המערער לאחר שאימץ הסדר טיעון, שנראה מקל לטעמו, בכל הקשור לעונש המאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.

באשר לקנס, טוען ב"כ המערער כי מאז פציעתו של המערער בתאונה הוא לא עובד ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי וכן יהיה עליו לבצע עבודות שירות.

ב"כ המשיבה מתנגד לקיצור תקופת הפסילה ומצביע על חומרת נהיגתו של המערער שרק בשל העובדה שאמו הייתה קורבן לאותה נהיגה, הסכימה המשיבה להטיל על המערער עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

באשר לנהיגת המערער בהיותו שיכור, טוען ב"כ המשיבה שהמערער סירב לבצע בדיקת נשיפה ולכן נכונה המסקנה כי נהג שיכור.

עיון בכתב האישום שבו הודה המערער, לאחר שחזר בו מכפירתו בבית משפט קמא, מעלה כי נהיגתו עובר לתאונה במהירות מופרזת וכאשר היה בסיס לקבוע כי היה שיכור, היא זו שגרמה לתאונה. מדובר ברשלנות ברף הגבוה של הרשלנות ומשכך חסד עשתה המשיבה עם המערער בכך שהסכימה לריצוי מאסר בעבודות שירות רק בשל העובדה שאמו הייתה קורבן לאותה נהיגה.

איננו מקבלים את הטענה כיבית משפט קמא גמל רעה למערער על כך שהמשיבה הסכימה לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, שכן בית משפט קמא היה מוסמך שלא לקבל את הסדר הטיעון ואם קיבל אותו, הרי זה רק בשל העובדה שאמו של המערער נהרגה בתאונה.

עונש פסילה לתקופה של 10 שנים מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה אינו עונש חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מסוג זה לאור רמת רשלנותו של המערער ונהיגתו בהיותו שיכור.

גם אם בית משפט קמא לא קבע את מתחם הענישה, לאחר שב"כ המערער לא הציג בפניו מתחם ענישה ראוי בטענתו, אין בכך כדי לגרום להקלה בעונש הפסילה שהוטל על המערער, גם אם אמו הייתה קורבן התאונה.

כך גם הקנס שהוטל על המערער על ידי בית משפט קמא אינו חריג למתחם הקנסות המוטלים בגין עבירות גרם מוות ברשלנות, במיוחד כאשר מדובר ברשלנות גבוהה כפי שנהג בה המערער.

בית משפט קמא התחשב במערער גם בכל הקשור לקנס כאשר אפשר את תשלומו ב-20 תשלומים ומשכך אין גם מקום להתערב בגובה הקנס.

אנו דוחים את הערעור.

המזכירות תוציא לנאשם 18 הוראות תשלום בסכום של 500 ₪ כל אחד החל מיום 2.5.17 ובכל 1 לחודש עוקב, וזאת

לאור דברי המערער ששילם שניים מתוך תשלומי הקנס.

<#3#

ניתן והודע היום כ"ה שבט תשע"ז, 21/2/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

אברהם טל, נשיא
אב"ד
זהבה בוסתן, שופטת
מיכל ברק נבו, שופטת